

Uitspraak van de Raad van Beroep

Kenmerk RVB:2024:001

klachtnummer xx

uitspraakdatum: 17 januari 2024

Uitspraak van de Raad van Beroep van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag (de Raad)

inzake het beroep van

A, kantoorhoudend te C, beklaagde, thans appellent,

tegen

B te D., en

E te D,

klagers, thans verweerders (hierna gezamenlijk te noemen: verweerders, of afzonderlijk: B respectievelijk E)

tegen de uitspraak van de Raad van Tucht van 28 februari 2023.

1. Loop van het geding

1.1. Op 3 maart 2022 hebben verweerders een klacht als bedoeld in artikel 8 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB (hierna: het RTRB) bij het secretariaat van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad van Tucht) ingediend tegen appellent.

1.2. In haar uitspraak van 28 februari 2023 heeft de Raad van Tucht als klacht van verweerders weergegeven dat appellent:

“[3.1.] (...) [heeft gehandeld] in strijd met artikel 1.1. van het Reglement Beroepsuitoefening, (RBU) doordat [appellant]:

- a. ondanks meerdere verzoeken van [verweerders] en de toezegging door [appellant], niet (tijdig) de aangifte IB 2020 van [B] heeft afgerond, terwijl hij wist dat B die nodig had voor zijn hypotheekaanvraag;
- b. uiteindelijk de aangifte van B te snel heeft gedaan en daarbij fouten heeft gemaakt die [appellant] alleen tegen extra betaling wenste te corrigeren,
- c. de vragenlijst van de nieuwe financieel adviseur niet heeft beantwoord,
- d. uiteindelijk heeft geweigerd de voorraadwaardering aan te passen,
- e. [verweerder] heeft bemoeilijkt bij het beëindigen van de relatie.”

1.3. Hierop heeft de Raad van Tucht op 28 februari 2023 het volgende besloten:

“De Raad:

- verklaart de klachten zoals verwoord in onderdeel 3.1., onder letters a, b en d gegrond,
- verklaart de klachten zoals verwoord in onderdeel 3.1., onder letters c en e ongegrond,
- schorst [appellant] als lid van de Vereniging voor de duur van drie maanden,

- bepaalt dat de schorsing als lid van de Vereniging ingaat op de eerste dag na de dag waarop deze uitspraak onherroepelijk is geworden,
- veroordeelt [appellant] in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € xx en bepaalt dat [appellant] het bedrag ad € xx uiterlijk binnen veertien dagen nadat deze uitspraak onherroepelijk is geworden dient over te maken naar rekening (...), en
- bepaalt dat de door [verweerders] gestorte waarborgsom van € 200 door de Vereniging wordt gerestitueerd.”

1.4. Daartegen heeft appellant op 26 april 2023 beroep ingesteld als bedoeld in artikel 21.1 van de RTRB.

1.5. Verweerders hebben een verweerschrift ingediend. Appellant heeft een daarop een conclusie van repliek ingediend.

1.6. Op 13 november 2023 hebben verweerders een nader stuk met bijlagen ingediend met het opschrift ‘conclusie van dupliek B in hoger beroep RB’.

1.7. Op 12 december 2023 heeft appellant een nader stuk ingediend.

1.8. Kort voor de mondelinge behandeling van 12 december 2023 bereikte de Raad een bericht van B dat hij verhinderd was aan die behandeling deel te nemen. De Raad heeft dit bericht mede opgevat als een verzoek de behandeling te verdagen en heeft aanleiding gezien dit verzoek te honoreren.

1.9. Op 11 januari 2024 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden ter zitting van de Raad van Beroep te Den Haag. Daarbij zijn verschenen appellant, bijgestaan door mr. V en mr. P. Van de zijde van verweerders is aldaar, met bericht van verhindering, niemand verschenen.

1.10. Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 12.5 in verbinding met artikel 23.2 RTRB geluidsopnamen gemaakt.

2. Feiten

2.1. De Raad van Tucht heeft de volgende feiten vastgesteld:

“2.1 Beklaagde is als belastingadviseur werkzaam te C en is als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Vereniging) als “Rbc” ingeschreven. Hij verricht zijn werkzaamheden als administrateur en belastingadviseur bij ‘Administration (A) & (T) ’ te C.

2.2 B en zijn vader zijn firmanten van E. Deze v.o.f. exploiteert pizzeria’s te D. en L., alwaar de pizza’s op bestelling kunnen worden afgehaald dan wel door de eigen bezorgdienst op adres kunnen worden bezorgd.

2.3 In 2018 is ten behoeve van de onderneming van B een onroerend goed gekocht in C voor een bedrag van € xx inclusief 21% omzetbelasting, derhalve € xx exclusief omzetbelasting.

2.4 Beklaagde had de opdracht om de aangifte inkomstenbelasting 2020 van B en zijn vader te verzorgen en in verband daarmee de jaarstukken 2020 van E op te stellen (bijlage bij de aangifte).

2.5 In zijn e-mail van 5 juni 2021 heeft B in verband met het opstellen van de jaarstukken 2020 van E, voor zover hier van belang, aan beklagde geschreven:

“Voorraad 2020 E is € xx (...)”

Als bijlage bij de e-mail was een voorraadlijst gevoegd, met een handmatig vermeld totaalbedrag van € xx.

2.6 B heeft aan beklagde aangegeven de jaarstukken 2020 nodig te hebben voor een financieringsaanvraag bij de bank (hypotheek). In zijn e-mail van 7 februari 2022 heeft B aan beklagde geschreven:

“Ik moet de cijfers uiterlijk deze week aan leveren. Gaat het u lukken om ze vandaag door te sturen naar mij?”

2.7 Beklaagde antwoordt op 7 februari 2022 aan B per e-mail:

“Ik heb je van te voren gezegd half februari 2022 Probeer eind van de week rond te hebben”

2.8 In zijn e-mail van 11 februari 2022 schrijft B aan beklagde:

“Om hoe laat ongeveer heeft u vandaag de cijfers. Ik heb de bank beloofd vandaag alles door te sturen ivm rente aanbod. Anders krijg ik dalijk een hogere rente als ik te laat mijn cijfers aanlever!”

2.9 In zijn e-mail van 11 februari 2022 antwoordt beklagde aan B:

“Betreft: jaarrekening 2020

Voorraad van F en E 2020 - ontbreekt

(...)

Ik heb u aangegeven, half februari '22

U hebt een pand gekocht in C.

U hebt wel een contract gemaakt tussen E en F,?

Wie staat daar ingeschreven ?

Gaarne dat doormailen

Ik moet wel je onroerend goed rangschikken, voordat je bij aan de deur staat met opmerkingen

Overzicht van je leningen van je pand in C

Plus overzicht van lease-overzicht en rente betalingen (jaaroverzicht 2020)

Gaarne volledig en juiste informatie.”

2.10 In zijn e-mail van 11 februari 2022 heeft B, voor zover hier van belang, aan beklagde als volgt gereageerd:

“Voorraad van E is zelfde als jaar ervoor. (...)

(...)

Meerdere keren heb ik al gevraagd naar de stukken. Als ik de stukken vandaag niet aanlever krijg ik een andere rente aanbod dit gaat mij veel geld kosten.

(...)

Pand wat ik heb gekocht in C wordt alleen voor opslag gebruikt van E.

Pand van C heeft nog een lening open staan van xx bij de bank. Restant is afgelost.

Overzicht van betalingen zitten in de bijlage.

Ik heb alle informatie aangeleverd. Kunt u het vandaag opstellen?[""]

2.11 In zijn e-mail van 16 februari 2022 schrijft B aan beklagde:

“Ik wordt steeds gebeld door de bank waar de stukken blijven. Ik had ze eigenlijk vorige week vrijdag al moeten hebben aangeleverd.

Kunt u uiterlijk vandaag de stukken doorsturen.”

Enkele minuten later schrijft B aan beklagde onder meer:

“Voorraad E is € xx”

2.12 Op 18 februari 2022 heeft beklagde aan B een “Fiscaal rapport aangifte inkomstenbelasting 2020” toegezonden, waarin – onder meer – is opgenomen de winstaangifte 2020 van E en bijbehorende bijlagen. Deze vermeldt een beginvoorraad van € xx en een eindvoorraad van € xx.

2.13 B heeft in het rapport diverse onvolkomen en fouten geconstateerd en beklagde verzocht deze te herstellen en tevens de voorraadwaardering van E aan te passen.

2.14 Op 28 februari 2022 heeft beklagde daarop aan B het navolgende bericht:

“Wij hebben gecorrigeerd rapport op de post gedaan,
Voorraad gaan wij niet corrigeren,
(...)
Voor ons is de dossier gesloten.”

2.15 Op 3 maart 2022 hebben klagers bij de Raad de onderhavige klacht ingediend.””

2.2. Met uitzondering van het vermelde in 2.12 en 2.13 (zie 2.4) van de uitspraak van de Raad van Tucht zal de Raad van Beroep ook van deze feiten uitgaan en voegt hier het volgende aan toe.

2.3. In de op 3 maart 2022 ingediende klacht staat onder andere het volgende vermeld:

“Ik heb [appellant] meerdere keren benaderd of hij mijn aangifte over het jaar 2020 kon afronden omdat ik bezig was met een hypotheek. We leven in 2022 en hij was nog steeds niet klaar met de aangifte over het jaar 2020[2]. Meneer beloofde telefonisch dat hij dit binnen een maand zou doen. Die afspraak kwam hij helaas niet na. (...) Hij heeft het [Raad van Beroep: de aangifte] volgens mij toen snel in drie dagen in elkaar gezet. Ik moest toen langs komen want meneer wou de stukken vanwege privacy niet mailen. Ik heb de stukken afgehaald, meneer gaf aan dat hij het snel in orde moest maken en dat er misschien fouten in konden staan, maar die zou hij achteraf corrigeren.

(...)

Ik heb de stukken overhandigd aan een financieel adviseur, die heeft mij vervolgens aangegeven dat er fouten staan in de aangifte omtrent datums en spelfouten en gegevens, (...) [Appellant] gaf telefonisch aan alleen de aangifte te willen veranderen als ik daar extra voor zou betalen want hij zou daar een hele middag mee bezig zijn. (...) Voorraad klopt niet en moet ook worden aangepast, en een hele lijst met vragen had de financieel adviseur opgesteld. (...)”

2.4. Op 18 februari 2022 hebben appellant en B ten kantore van deze eerste een bespreking gehad waarin onder andere de aangifte inkomstenbelasting 2020 van de heer B is doorgenomen. De heer B is akkoord gegaan met de door appellant voor hem opgestelde aangifte en het daarmee samenhangende rapport en heeft ten blijke daarvan een akkoordverklaring/machtiging ondertekend. De aangifte is dezelfde dag door appellant bij de Belastingdienst ingediend. Eveneens hebben appellant en B toen jaarstukken van E doorgenomen aan de hand van, naar appellant stelt, een concept jaarrekening met bijlagen. Het bedoelde document behoort tot de gedingstukken. Het draagt de datum 18 februari 2022 en is niet ondertekend. Appellant heeft over dit stuk verklaard dat B dit na de bespreking heeft meegenomen.

2.5. Eveneens tot de gedingstukken behoort een stuk met het opschrift: “Jaarverslag 2020 E”. Dit stuk draagt de datum 25 februari 2022 en is eveneens niet ondertekend.

2.6. B heeft op 28 februari 2022 een bericht aan appellant gestuurd waarin onder ander het volgende staat:

“We zijn een paar dagen verder. Ik heb nog steeds geen reactie gekregen op de vragen die ik eerder heb gestuurd. Daarnaast heb ik nog geen bevestiging ontvangen van u waarin u de voorraad correct heeft gecorrigeerd.

Graag dit in orde maken zodat ik de juiste stukken kan komen afhalen.”

Hierop heeft Appellant dezelfde dag gereageerd met, voor zover van belang, het volgende bericht:

“Wij hebben gecorrigeerd rapport op de post gedaan. Voorraad gaan we niet corrigeren.”

Van de aangetekende verzending op deze datum (28 februari 2022) aan het adres van B heeft appellant bewijs ingebracht (naast zijn verklaring; een kwitantie, een pinbon en een verzendbewijs waarop het adres is aangegeven).

2.7. Verweerders hebben op 13 november 2023 onder andere een stuk ingebracht gelijkend op een e-mail van een medewerker van G. Het stuk draagt de datum 10 maart 2022. In dit stuk staat onder andere vermeld:

“Hi B,

Helaas moet ik de aanvraag stopzetten. Ik heb geen reactie ontvangen. Daarnaast staan er veel taal en rekenfouten in de jaarstukken. Je dient deze eerst correct aan te passen.

Onze accountant heeft aangegeven dat de jaarstukken incorrect zijn. Zie mijn eerdere mail.

Ik hoor graag. (...)”

2.8. Appellant heeft in zijn nader stuk van 12 december 2023 over het in 2.7 vermelde stuk het volgende opgemerkt:

“Naar aanleiding van dit bericht, en omdat cliënt zich niet herkende in de kwalificaties van de G, heeft hij de bank benaderd. De reactie van de bank was dusdanig schokkend, dat ik mij verplicht voel u niet morgen op de zitting te verrassen maar reeds nu te informeren. Gebleken is namelijk dat deze mail vals is.”

Een bijlage bij dit stuk bevat een bericht van de heer H, fraud investigator bij G, waarin deze onder andere over het bovenstaande bericht opmerkt:

“Wij kunnen helaas in het kader van de AVG niet overgaan tot het verstrekken van die informatie. Wat ik wel heb gedaan is contact opgenomen met Hr B om zijn verhaal aan te horen.

Meneer geeft aan dat hij deze mail nooit ontvangen heeft en zal dit per mail ook aan u bevestigen met ons in de CC. Dit kan u wellicht helpen in uw kwestie met de Raad van Beroep als bewijs dat meneer B aangeeft deze mail nooit te hebben ontvangen.”

2.9. Voorts heeft appellant een uit het Kadaster afkomstige kopie van een hypotheekakte met datum 18 mei 2022 ingebracht waaruit volgt dat aan B en zijn echtgenote een lening is verstrekt met een hoofdsom van € xx door I in verband met de levering, op diezelfde dag, van een perceel grond te J. Een deel van de hoofdsom is ingehouden voor de vorming van een bouwdepot in het verband met een op het perceel te bouwen woning. B en zijn echtgenote hebben verklaard dat het met het hypotheekrecht bezwaarde registergoed zal worden gebruikt voor eigen bewoning/gebruik.

2.10. In de door verweerders op 11 augustus 2022 ingediende conclusie van repliek in de procedure voor de Raad van Tucht staat onder andere het volgende vermeld:

“(…) Verder is het een gegeven feit dat E niet bezit over een capaciteit om dusdanige voorraad aan te

houden. De onderneming dient dagelijks verse levensmiddelen aan te schaffen en te bereiden voor haar afnemers. Hierin is er geen plek voor een (te) grote voorraad. Mochten we om wille dan deze zaak uitgaan van de voorraadlijst dat destijds is opgemaakt, valt te lezen dat er xx kilogram spek aanwezig zou zijn. Het is absurd om te stellen dat een onderneming van ons formaat (betreft omzet en ruimte) dergelijke hoeveelheden kan aanhouden per ultimo boekjaar (...)

De vraag rijst waarom de voorraadlijst, zoals weergegeven in het verweerschrift, is aangeleverd? Ik heb destijds de voorraadlijst laten opmaken door een pizzabezorger. Hierbij heb ik geleund op de kennis van de medewerkers, omdat de voorraad niet van een dermate omvang is. Echter ben ik later achter gekomen dat een dergelijk voorraad niet overeenkomt met de inkoopkosten en de omvang van de opslagruimte. Nader onderzoek heeft geleid tot de conclusie dat de bezorger zonder enige onderbouwing een lijst heeft opgemaakt. In deze neem ik, als mede vennoot, dan ook de verantwoordelijkheid voor de onjuistheid en heb ik verzocht om dit aan te passen.”

3. Geschil in beroep

In geschil is of de Raad van Tucht de klachten a, b en d (zie 1.2) terecht gegrond heeft verklaard.

4. Raad van Tucht

In zijn uitspraak heeft de Raad van Tucht, voor zover thans nog van belang voor het geschil, overwogen:

“4.1 De last om feiten en omstandigheden te stellen en – bij betwisting – aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat sprake is geweest van gedragingen van beklagde die in strijd zijn met het bepaalde in het RBU, rust in beginsel op klagers.

4.2 Naar het oordeel van de Raad hebben klagers – tegenover de gemotiveerde betwisting door beklagde – onvoldoende feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt die de klachtonderdelen c. en e. ondersteunen.

4.3 Met betrekking tot de overige klachten overweegt de Raad als volgt.

4.4 Beklaagde heeft op zich genomen de functies (met bijbehorende eindverantwoordelijkheid) van:

- administrateur van E;
- opsteller van de inkomstenbelasting aangiften van B en zijn vader.

4.5 Die eindverantwoordelijkheid maakt beklagde naar het oordeel van de Raad niet waar, want hij disfunctioneert bij het afronden van de jaarstukken 2020 van E. Beklaagde had – gezien de diverse onderling afwijkende verklaringen van B over de hoogte van de voorraad (2.5, 2.10 en 2.11) in overleg moeten gaan met klagers. Beklaagde komt niet verder dan het – in de ogen van de Raad stug - weigeren om de voorraadwaardering aan te passen. Daardoor wordt B ernstig benadeeld. B verkeerde in een situatie van afhankelijkheid van beklagde voor zijn jaarstukken, zowel richting fiscus als richting bank (voor zijn kredietaanvraag). Beklaagde was zich daarvan bewust of had zich daarvan, als RB-adviseur, van bewust moeten zijn. Het had op de weg van beklagde gelegen om – in overleg met klagers – te bekijken hoe er alsnog een redelijke voorraadwaardering kon komen. Bijvoorbeeld via een benadering vanuit de voorraad op de voorafgaande balansdata, en die bijvoorbeeld te corrigeren voor de wijziging in de omzet (bij bijvoorbeeld xx% omzettoename past allicht grofweg ook xx% voorraadtoename, als het niet op een andere manier kan worden benaderd). Beklaagde doet niets om uit de impasse bij de voorraadwaardering te komen. Aan zijn twijfel bij de juistheid ervan verbindt beklagde eenzijdig de conclusie dat deze op het niveau van € xx gehandhaafd dient te blijven en weigert aanpassing. Hij stelt ook niet voor om desnoods een externe deskundige (bijvoorbeeld een accountant) in te schakelen voor hulp/advies bij de voorraadwaardering. Dat – zoals beklagde ter zitting nog heeft verklaard – hij in de periode januari van enig jaar te druk bezet is met het verrichten

van werkzaamheden ten behoeve van het doen van aangiften omzetbelasting van cliënten, en nauwelijks tijd heeft voor andersoortige werkzaamheden, is naar het oordeel van de Raad geen rechtvaardiging voor het veronachtzamen van de belangen van klagers.

4.6 De wel door beklagde aangeleverde jaarstukken vertonen op diverse plaatsen onjuistheden en grove slordigheden. Dit blijkt reeds uit de door beklagde zelf als bijlage bij de conclusie van dupliek overgelegde “toelichting op de balans per 31 december 2020”, waarin de boekwaarde van de materiële vaste activa tot een onjuiste totaalstelling leidt, abusievelijk wordt vermeld dat het een waardering per 31 december “2015” zou betreffen en waarop ten onrechte “K” voor een bedrag van € xx, wordt vermeld naast de, wel correcte, post “L” van € xx. De Raad acht dit niet het werk wat een cliënt mag verwachten van een RB-adviseur, verre van dat, ook niet indien dit – zoals beklagde stelt – een concept zou betreffen. Daarbij dient tevens bedacht te worden dat beklagde wist dat deze jaarstukken zowel aan de fiscus als aan de bank zouden worden gepresenteerd. Een herleiding naar de definitieve stukken, kon beklagde niet maken. Desgevraagd heeft beklagde verklaard dat hij de administratie waarop hij de jaarstukken heeft gebaseerd niet (digitaal) bewaart en dat hij de administratie altijd volledig retourneert aan zijn klanten.

4.7 Kortom, beklagde maakt niet waar wat klagers hadden mogen verwachten. Namelijk dat er uiteindelijk een aangifte wordt opgeleverd met cijfers die (tenminste) voldoende in de buurt komen van de werkelijkheid. Weliswaar was de wijze van aanleveren van informatie door klagers niet optimaal, maar een aangifte moet duidelijk, stellig en zonder voorbehoud kunnen worden ingediend en daarin is beklagde naar het oordeel van de Raad niet geslaagd.

4.8 Tot slot acht de Raad na kennisneming van de overgelegde stukken en de houding van beklagde ter zitting van de Raad de wijze van communiceren van beklagde ver beneden de maat. 4.9 Beklaagde heeft ter zitting van de Raad bewijs aangeboden voor zijn stelling dat de door klagers ter zitting overgelegde stukken van de jaarstukken 2020 onjuist (“vals” dan wel “vervalst”) zouden zijn. De Raad gaat aan dit aanbod voorbij omdat de Raad de betreffende overgelegde stukken niet aan zijn beslissing ten grondslag heeft gelegd, doch slechts de door beklagde zelf overgelegde stukken met betrekking tot het jaarverslag 2020.”

5. Beoordeling van het geschil door de Raad van Beroep

Vooraf - stukken

5.1.1 Appellant heeft betoogd dat het stuk van verweerders met het opschrift ‘conclusie van dupliek B in hoger beroep RB’ van 13 november 2023 (zie 1.6) niet tot de gedingstukken gerekend dient te worden, omdat het te laat is ingediend. Hij verwijst daartoe naar artikel 21.5 RTRB. Dit artikel bepaalt:

“Na ontvangst van de repliek stelt de secretaris de verweerder in beroep in de gelegenheid binnen vier weken te dupliceren.”

5.1.2. Aan de omstandigheid dat de repliek is ingediend op 18 augustus 2023 en het bedoelde stuk dus meer dan vier weken daarna is ingediend verbindt appellant het gevolg dat dit stuk niet bij de beoordeling dient worden betrokken. Hetzelfde gevolg verbindt appellant subsidiair aan de omstandigheid dat uitstel is verleend tot 13 november 2023 en het stuk – ook indien dit uitstel in aanmerking wordt genomen – na ommekomst van de uitsteltermijn is ingediend. Omdat het stuk te laat is ingediend dient het niet bij de beoordeling door de Raad betrokken te worden.

5.1.3. De Raad stelt vast dat de secretaris van de Raad (hierna: de secretaris) verweerders in eerste instantie een termijn van vier weken heeft gegeven om te dupliceren. Deze termijn heeft de secretaris eerst op 2 oktober 2023 gesteld en de termijn liep vier weken daarna af (te weten op 30 oktober 2023). Verweerders hebben een met redenen omkleed verzoek tot verlenging van deze

termijn gedaan, welk verzoek door de secretaris is gehonoreerd door de termijn te verlengen tot 13 november 2023. Het stuk is vervolgens op 13 november 2023 ingediend.

5.1.4. De vraag dient zich aan of de initieel aan verweerders gestelde termijn juist was. Deze termijn lijkt weliswaar niet in strijd met de letterlijke tekst van bedoeld artikel 21.5 RTRB, maar de uitleg die appellant hieraan geeft, dat de termijn aan dient te vangen op de datum van ontvangst van de repliek, lijkt voor de hand te liggen.

Artikel 21.6 in verbinding met 21.3 RTRB bieden de mogelijkheid van verlenging van de termijn tot dupliceren. Deze termijn van verlenging dient volgens deze bepalingen vier weken te zijn, zodat de volgende vraag zich aandient of het uitstel van twee weken niet een uitstel van vier weken had dienen te zijn.

De Raad stelt voorts vast dat de RTRB niet voorschrijft welke rechtsgevolgen aan een termijnoverschrijding dienen te worden verbonden.

5.1.5. De Raad stelt voorop dat onzekerheid opgeroepen door de door de in 5.1.4 opgeworpen vragen verweerders niet kunnen worden tegengeworpen. Het was immers de secretaris die hen een (al dan niet juiste) termijn had gesteld en deze had verlengd en het is de tekst van het RTRB dat nalaat aan een termijnoverschrijding ondubbelzinnig gevolgen te verbinden. Daar komt bij dat appellant naar het oordeel van de Raad door de late indiening van het bedoelde stuk niet in zijn belangen is geschaad. Appellant had immers nog voldoende tijd om te reageren op hetgeen in dit stuk naar voren is gebracht en heeft van deze gelegenheid ook gebruik gemaakt door daarop in te gaan met het door hem op 12 december 2023 ingebrachte stuk en met hetgeen hij daar in zijn pleitnota en overigens tijdens de zitting van 11 januari 2024 aan heeft toegevoegd. Het voorgaande overwegende ziet de Raad aanleiding het stuk van 13 november 2023 tot de stukken van het geding te rekenen en mede in zijn beoordeling betrekking.

5.1.6. Het RTRB voorziet niet expliciet in de mogelijkheid tot het indienen van nadere stukken na de indiening van de conclusie van dupliek. In dat verband ziet de Raad zich ambtshalve gesteld voor de vraag of het namens appellant op 12 december 2023 ingediende stuk tot de gedingstukken dient te worden toegelaten. De Raad beantwoordt deze vraag bevestigend, laat dus het stuk van appellant tot het geding toe en overweegt daarbij als volgt. De Raad volgt de gemotiveerde stelling van appellant dat hij dit stuk niet eerder had kunnen indienen. Het is immers een reactie op de nieuwe stellingen van verweerders in de conclusie van dupliek. Deze vergden een nader onderzoek van feitelijke aard, welk onderzoek appellant heeft uitgevoerd, en het nadere stuk bevat het resultaat daarvan. De Raad neemt hierbij mede in aanmerking dat verweerders voldoende gelegenheid hebben gehad op het stuk te reageren. Dat zij van deze gelegenheid geen gebruik hebben gemaakt dient voor rekening van verweerders te blijven.

De klachten – algemeen

5.2.1. De Raad komt vervolgens toe aan de behandeling van de klachten. Hierbij zullen slechts klachten a, b en d worden beoordeeld. De Raad van Tucht heeft klachten c en e reeds ongegrond verklaard en tegen dat oordeel is geen beroep aangetekend, zodat dit oordeel vast staat.

5.2.2. Het standpunt van appellant dat de Raad van Tucht in zijn oordeel buiten de tussen partijen bestaande rechtsstrijd is getreden door de klachten uit te breiden volgt de Raad daarbij niet. De door de Raad van Tucht opgenomen klachten a, b en d (zie 1.2) zijn in essentie reeds te vinden in de op 3 maart 2022 ingediende klacht (zie 2.3: niet tijdig de aangifte doen terwijl deze nodig was voor een hypotheekaanvraag; fouten in de uiteindelijke aangifte die appellant slechts tegen betaling wenste te corrigeren; en weigering de voorraadwaardering aan te passen). Dat deze klachten later zijn gepreciseerd maakt dat niet anders.

5.2.3. Ook zal de Raad appellant niet volgen in zijn standpunt dat verweerders niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard in hun klachten omdat zij deze onderbouwen met vervalste documenten. Appellant heeft weliswaar gemotiveerd gesteld dat het in 2.7 geciteerde stuk een vervalsing betreft en verweerders hebben deze stelling niet betwist. Dit geldt echter niet voor een veelheid van andere stukken waarmee verweerders de klachten eveneens onderbouwen (welke ten dele ook van appellant zelf afkomstig zijn). De Raad kan daarom voorbij gaan aan de vraag of een klacht onderbouwd met louter vervalste stukken tot een niet-ontvankelijkverklaring dient te leiden (en op welke grond dit zo zou zijn) aangezien die situatie in dit geding niet aan de orde is.

5.2.4. Voor de beoordeling van de klachten stelt de Raad voorop dat op verweerders (klagers in eerste aanleg) de last rust feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat appellant (beklaagde in eerste aanleg) in strijd met het bepaalde in het RBU heeft gehandeld.

Klacht a

5.3.1. Voor zover dit klacht a betreft houdt de in 5.2.4 voorop gestelde bewijsregel meer concreet in dat verweerders (klagers), nu dit betwist is, aannemelijk dienen te maken dat appellant (beklaagde) de aangifte IB 2020 van B niet tijdig heeft afgerond.

5.3.2. De Raad overweegt dienaangaande als volgt. Uit de stukken van het geding blijkt niet dat verweerders eerder dan bij het e-mailbericht van 7 februari 2022 nadrukkelijk om afronding van de aangifte hebben gevraagd onder vermelding van de reden daarvoor (aanvraag hypotheek). Uit de reactie van appellant kan worden afgeleid dat de afronding tussen partijen eerder is besproken en eveneens dat appellant daarover een toezegging heeft gedaan: half februari 2022. Ook kan uit latere correspondentie worden afgeleid dat verweerders op dat moment (7 februari 2022) nog niet alle informatie hebben aangeleverd om de afronding van de aangifte mogelijk te maken (zie 2.9. van de uitspraak van de Raad van Tucht).

Onder deze omstandigheden acht de Raad de afronding en indiening van de aangifte op 18 februari 2022 tijdig. Daarbij neemt hij mede in overweging dat deze indiening binnen twee weken volgde na het genoemde bericht van 7 februari 2022 en dat de afrondingsdatum van 18 februari 2022 binnen de betekenis van de (enigszins onnauwkeurige) term 'half februari' kan worden gerekend.

De Raad komt dan ook tot het oordeel dat de klacht (klacht a), dat appellant de aangifte IB 2020 van B niet tijdig heeft afgerond, ongegrond is, omdat de Raad de indiening van deze aangifte door appellant op 18 februari 2020 tijdig acht.

Klacht b

5.4.1. Met betrekking tot klacht b stelt de Raad voorop dat appellant de aangifte IB van B (en het daarbij behorende fiscaal rapport) reeds op 18 februari 2022 tezamen met B heeft gefinaliseerd en met akkoord van B heeft ingediend. De door de Raad van Tucht besproken 'onjuistheden en grove slordigheden' (zie 4.6 van de uitspraak van de Raad van Tucht) betreffen niet de aangifte of het daarbij behorende rapport, maar de jaarrekening gedateerd 18 februari 2022, waarvan appellant stelt dat dit een grof concept was en alleen diende ter bespreking. Appellant heeft hierover voorts gesteld dat verweerders zich er bewust van waren dat dit stuk een ruw concept betrof dat nog verbeterd zou worden en dat de finale versie nog zou volgen. Niettemin heeft appellant toegestaan dat B dit stuk na de bespreking heeft meegenomen (naar hij stelt onder druk van deze laatste).

5.4.2. De Raad volgt appellant in zijn in 5.4.1 weergegeven stellingen. Hij acht de verklaring dat een en ander tussen partijen op 18 februari 2022 besproken was geloofwaardig, mede in het licht van de latere communicatie (zie 2.14 van de uitspraak van de Raad van Tucht) en handelwijze van appellant (dat deze het stuk in de week na de bespreking heeft verbeterd en gefinaliseerd). Ook acht de Raad

appellant geslaagd in het bewijs dat hij de definitieve en juiste jaarstukken op 28 februari 2022 per aangetekende post aan B heeft verzonden.

5.4.3.1. Dat de aangifte IB 2020 (en het finale jaarstukken van 25 februari 2022) aan appellant toe te rekenen fouten bevatte van voldoende gewicht om tot een gegronde klacht te leiden acht de Raad niet aannemelijk gemaakt.

5.4.3.2. Een dergelijke fout kan in elk geval niet gevonden worden in de omstandigheid dat de door B voor 2020 verschuldigde inkomstenbelasting op 7 september 2023 aanzienlijk is verminderd. Deze vermindering is hoofdzakelijk het gevolg van een andere winstverdeling van de E dan de xx% waar appellant vanuit ging. Het door appellant gebruikte winstrecht van xx% kwam echter overeen met de al jaren geldende winstverdeling en met de informatie zichtbaar was op het recente uittreksel uit het Handelsregister waarvan appellant zich heeft bediend. Het had op de weg van verweerders gelegen om appellant daarvan op de hoogte te brengen indien de winstverdeling gedurende enige tijd anders was. Nu zij deze informatie aan appellant hebben onthouden treft hun klacht geen doel dat appellant ten onrechte een onjuiste (de enige hem bekende) winstverdeling heeft gebruikt.

5.4.3.3. Mede in het licht van de door appellant gegeven toelichting daarop kunnen fouten als bedoeld in 5.4.3.1 evenmin worden gevonden in de door verweerders aan de orde gestelde waarderingen van onroerend goed en van materiële vaste activa. De door de Raad van Tucht in 4.6 van zijn uitspraak vermelde onjuistheden en grove slordigheden zijn evenmin in de finale jaarstukken van 25 februari 2022 te vinden (en ontbreken zoals besproken ook in de aangifte IB 2020).

5.4.4. Wel acht de Raad het laakbaar dat appellant het ruwe concept (zie 5.4.1) heeft opgesteld en aan B ter hand heeft gesteld, temeer nu uit het stuk niet aanstonds blijkt dat het een concept betreft. De Raad ziet hierin echter geen aanleiding een klacht van verweerders gegrond te verklaren noch om een maatregel op te leggen. Allereerst niet omdat verweerders geen klacht van deze strekking hebben ingediend (en de Raad dus buiten de tussen partijen spelende rechtsstrijd zou treden door een dergelijke klacht niettemin te beoordelen). Daar komt bij dat verweerders door dit handelen van appellant niet geschaad zijn. Zij waren zich immers bewust ervan dat het stuk een ruw concept betrof dat nog verbeterd zou worden en dat de finale versie nog zou volgen (zie 5.4.2). Daarnaast strekt de hiermee door appellant geschonden norm niet tot bescherming van verweerders (maar tot bescherming van derden die ten onrechte zouden kunnen afgaan op de juistheid van het stuk indien verweerders dit als definitief presenteren). Daar voegt de Raad aan toe dat B niet aannemelijk heeft gemaakt dat het handelen van appellant ertoe heeft geleid dat hem een hypotheekaanvraag is geweigerd. De Raad acht de daarop gerichte stelling van B ongeloofwaardig, mede in het licht van hetgeen appellant ter betwisting daarvan heeft aangevoerd (zie 2.8 en 2.9).

Klacht d

5.5.1. Appellant stelt dat de balanswaarde van € xx niet alleen herhaaldelijk door verweerders aan hem is bevestigd, maar dat deze ook is onderbouwd met een door hen verstrekte voorraadlijst. Een opmerking van B van andere strekking (zie 2.10 van de uitspraak van de Raad van Tucht) is kort nadien door hem teruggenomen door opnieuw een balanswaarde van de voorraad van € xx te bevestigen (zie 2.11 van de uitspraak van de Raad van Tucht). Ook is B bij de bespreking van 18 februari 2022 akkoord gegaan met de daarin gebruikte cijfers, de voorraadwaardering van € xx daaronder begrepen. Ter onderbouwing van zijn stelling heeft appellant een voor akkoord getekende verklaring van B ingebracht. Appellant hecht hieraan de gevolgtrekking dat hij mocht uitgaan van de juistheid van de voorraadwaardering van € xx.

5.5.2. Dit wordt niet anders, aldus appellant, doordat B eerst nadat de aangifte was gedaan (en hem duidelijk was geworden hoeveel inkomstenbelasting hij zou moeten betalen) zonder enige

onderbouwing om verlaging van de voorraadwaardering verzocht.

5.5.3. Appellant betoogt voorts dat de door de Raad van Tucht aangenomen afhankelijke positie die B ten opzichte van appellant had, vanwege zijn kredietaanvraag aan de bank, niet gelegen kan zijn in de voorraadwaardering. Een lagere voorraadwaardering zou immers leiden tot een lager eigen vermogen en een lagere winst, zodat dit B's kredietwaardigheid eerder negatief dan positief zou beïnvloeden. B heeft ook niet aannemelijk gemaakt dat hem een kredietaanvraag is geweigerd en hem is (zonder dat de voorraadwaardering is gewijzigd) een krediet verstrekt (zie 2.8 en 2.9).

5.5.4. De onderbouwing van de lagere voorraad heeft appellant niet eerder bereikt dan 11 augustus 2022 bij de conclusie van repliek in de procedure voor de Raad van Tucht. Appellant wijst erop dat dit ver na het indienen van de klacht was, zodat dit hem in het kader van deze procedure niet verweten kan worden, en dat hij ook nadien niet meer in de gelegenheid is geweest de voorraadwaardering aan te passen aangezien de relatie met verweerders daartoe inmiddels te zeer bekoeld was. Verweerders hebben ook geen geldige reden aannemelijk gemaakt voor de late verstrekking van deze onderbouwing, aldus appellant. Dat zij dit pas enkele maanden na het indienen van de aangifte hebben gedaan dient dan ook voor hun rekening te blijven. Appellant betoogt dat hem niet kan worden verweten dat hij niet zelfstandig heeft onderzocht of de voorraad juist was (gewezen wordt op de in de lijst opgenomen xx kg spek). Het niet verstrekken van een juiste voorraadlijst (als daarvan al sprake is) dient voor rekening van verweerders te blijven. Ten slotte wijst appellant erop dat de voorraad hoofdzakelijk bestaat uit niet-bederfelijke waar (verpakkings- en schoonmaakartikelen, drank en conserven) en slechts voor een klein gedeelte uit verse levensmiddelen, zodat ook hetgeen verweerders daartoe op 11 augustus 2022 hebben ingebracht een lagere voorraadwaarde niet aannemelijk maakt (zie 2.10).

5.6. De Raad volgt appellant in het in 5.5.1-4 weer gegevene en acht de klacht van verweerders, dat appellant in strijd heeft gehandeld met het RBU door te weigeren de voorraadwaardering aan te passen, ongegrond.

Slotsom

5.7. Hetgeen hiervoor is overwogen leidt tot de slotsom dat het beroep van appellant gegrond is. De uitspraak van de Raad van Tucht dient in zoverre te worden vernietigd. Doende wat de Raad van Tucht had behoren te doen zal de Raad de nog in geding zijnde klachten ongegrond verklaren.

6. Kosten

De Raad ziet aanleiding tot een kostenveroordeling van verweerders (klagers in eerste aanleg). Op grond van artikel 14.6 in verbinding met artikel 24.6 RTRB zal de Raad de kosten vaststellen op het bedrag van de gestorte waarborgsom.

7. Beslissing

De Raad van Beroep:

- vernietigt de uitspraak van de Raad van Tucht, behoudens voor zover het betreft de ongegrondverklaring van de klachten zoals verwoord in onderdeel 3.1., onder letters c en e van die uitspraak
- verklaart de klachten ongegrond
- veroordeelt verweerders (klagers in eerste aanleg) tot de kosten van de procedure, door de Raad van Beroep gesteld op het bedrag van de door hen ter zake van de klacht gestorte waarborgsom te voldoen door verrekening met deze reeds betaalde waarborgsom.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.P.R. van den Berg, voorzitter, R.A.J. Van Brugge AA RB en A.J. Nieuwenhout MB RB, leden, te Den Haag op 17 januari 2024, en is ondertekend door de voorzitter.

Den Haag,

mr. J.P.R. van den Berg
Voorzitter Raad van Beroep

Deze uitspraak wordt gezonden aan partijen. Een kopie wordt gezonden aan de Raad van Tucht alsmede aan het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag. Tegen geanonimiseerde publicatie van deze uitspraak door het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag heeft de Raad van Beroep geen bezwaar.